

Åsbo Släktblad

Medlemstidning för Åsbo Släkt- och
Folklivsforskare

årg.27 dec 2014 nr.2

Tema - Fader okänd

Åsbo Släktblad

Medlemstidning för Åsbo Släkt-
och Folklivsforskare
Årg. 27, dec 2014, nr 2

Redaktionen:

Lena Ringbrant Ekelund,
Kamrersg.17, 264 31 Klippan,
tel. 0435-71 10 60 l.re@telia.com
Eivor Johansson, Hjortstigen 16,
264 52 Ljungbyhed tel. 0435-441 447
Lena Nilsson, Forsmöllev 3,
264 39 Klippan tel. 0435-101 18
redaktionen@asbo-gen.com
Ansvarig utgivare: Bengt Emgård

Åsbo Släkt- och Folklivsforskare
Postadress: c/o Studieförbundet
Vuxenskolan, Box 20, 264 21 Klippan
Besöksadr.: Studiegården 47:an,
Storgatan 47, 2:a vån, Klippan
Bankgiro: 5044-2391

Medlemsavgifter 2015

Helår 125 kr
Familjemedlem 50 kr

FÖRENINGSLOKAL

Studiegården 47:an,
Storgatan 47, 2:a vån, Klippan
[Ingång via rampen på husets gavel!](#)

ÖPPET HUS, datum se sista sidan.

I lokalen finns möjlighet att:

- Använda föreningens datorer eller trådlöst nätverk till din bärbara dator,
- Söka i ett flertal Internetdatabaser samt våra egna databaser
- Söka i vårt innehållsrika arkiv
- Köpa antavlor, ansedlar, böcker m.m.
- Få hjälp med din forskning

Kurser i släkt- och lokalhistorisk forskning anordnas även på 47:an.
Kursledare: Barbro Andréll

© Åsbo Släkt- och Folklivsforskare och författarna som även ansvarar för faktauppgifterna i sina artiklar.

INNEHÅLL

Förenings info - <i>Styrelsen</i>	3
Kulturpriset - <i>Lena RE</i>	4
Ny ordf Sveriges släktforskarförbund - <i>Eivor J.</i>	4
Okänd far - <i>Lena Nilsson</i>	5
Dubbla fäder? - <i>Guno Haskå</i>	8
Bokrecension - <i>Lena Ringbrant Ekelund</i>	10
Utvandrare från Össjö- <i>Agneta Lindau Persson</i>	11
Drama i Maglaby - <i>Lena Nilsson</i>	14
Amerikanska passansökningar - <i>Lena RE</i>	16
Smör Olivia - <i>Birgit Nilsson</i>	18
Släktforskardagen - <i>Eivor Johansson</i>	20
Kvällsträff 17 sep - <i>Lena Nilsson</i>	21
Kvällsträff DDSS - <i>Lena Ringbrant Ekelund</i>	22
Vårens program.....	24

Styrelsen 2014

Ordf.	Bengt Emgård, Hörsdal 2361, 264 92 Klippan, tel. 0435-71 19 90
v Ordf.	Lena Ringbrant Ekelund, Kamrersg.17, 264 31 Klippan, tel. 0435-71 10 60
Sekr.	Gertrud Hannrup, Älvdalsg. 11, 264 34 Klippan tel. 0435-123 39
Kassör	Agneta Rosengren, Rosenv. 19, 264 37 Klippan tel. 0435-139 20
Dataansvarig	Alan Sejrbo-Petersen, Hörsdalsv. 167, 260 60 Kvidinge tel.0435-126 15
Arkiv	Vivan Bengtsson, Ekoxgatan 3, 264 36 Klippan tel. 0435- 131 97 Kerstin Persson, Bäckavägen 21 B, 284 32 Perstorp tel. 0435-359 15
Suppleanter	Roger Ragnarsson, Fastarp 4460, 264 94 Klippan tel. 0435-212 91 Lena Nilsson, Forsmöllev 3, 264 39 Klippan tel. 0435-101 18

Hemsida: www.aasbo-gen.se

Webmästarna Fredric Nilsson & Alan Sejrbo-Petersen
webmaster@asbo-gen.com

Vår förening är medlemsförening i Sveriges Släktforskarförbund, Skånes Genealogiska förbund och samarbetar med SV Mellanskåne.

Nästa tidning kommer ut i juni 2015.

Sista dag att lämna manus är den 15 mars.

Förenings info

Öppet hus

"Öppet hus" har under året lockat ganska många besökare till vår släktlokal måndagar och fredagar. Även söndagarna när Lena har hållit öppet har tillströmningen varit god, men fler är välkomna. Passa på att få hjälp eller diskutera olika vägar att hitta släkten.

Sökning på datorerna

Vi har både AD Online, SVAR och även Ancestry, i våra fyra datorer. Även den nya dödsboken och samtliga CD-skivor med Sveriges folkräkning finns.

Övrigt sökmaterial

Förutom datorprogrammen finns massor av intressanta pärmar, böcker, släktutredningar och medlemstidningar från andra föreningar.

Hjälp

Man kan få hjälp av släktforskar-kollegor såväl som av öppetushärderna. På söndagar erbjuds även hjälp med att söka släkt i USA.

Kvällsträffar

Varje halvår ska det funderas kring programmet för nästa halvår. Ska inriktningen vara underhållning, utbildning eller lite blandat? Kom gärna med synpunkter och förslag så vi har något att arbeta utifrån.

Mikrofon

Framöver kommer vi att kräva att föreläsarna använder mikrofon så att alla kan höra och ha glädje av föreläsningen.

Berättarträff 11 mars

Så fort vi i styrelsen eller redaktionen träffas börjar vi prata om intressanta rön angående våra släktingar eller något annat nytt som har hänt i vår släktforskning.

Ni har säkert också något intressant att berätta som ni har upplevt när ni släktforskat. Det är kanske någon intressant person eller någon spännande händelse.

På denna kvällsträff får ni möjlighet att berätta om er släktforskning och lyssna på andras berättelser. Vi har några medlemmar som redan förbereder sig, men vi vill gärna höra vad ni andra har för intressant att berätta.

Kartor och foto i Disgen 15 april

Det är många i vår förening som använder släktprogrammet Disgen och då använder man ofta inte programmet fullt ut.

Vid vår andra kvällsträff kommer vi att visa hur man gör när man lägger in porträttbilder, övriga bil-

der och hur man använder kartfunktionen i Disgen.

Vi tror att denna kvällsträff kan vara användbar även för de som har ett annat släktprogram. Många program har möjligheter att infoga bilder. Vi vet inte hur det är med kartor.

Vårens utfärd 10 maj

I vår åker vi inte så långt utan vi beger oss till Kvidinge och Gyllenbielkeska hospitalet för ett guidat besök.

Vi fortsätter sen till Tomarps kungsgård för fika och guidning. Välkomna!

Redaktionen

Eivor kommer att sluta efter många år i redaktionen. Vi söker därför en efterträdare till henne. Hör av dig om du är intresserad eller vet någon lämplig person.

Styrelsen

Vad skulle locka Dig till att komma på någon av våra kvällsträffar? Vi försöker ha ett varierat program, och vill gärna ha Dina förslag. Ska träffarna vara i utbildningssyfte eller underhållning? Är det en bra tid med onsdagar kl 19 eller passar det Dig bättre med en annan dag?

*Tyck till!
Hör av Dig till styrelsen!*

Klippans kommuns kulturpris 2014

Vi gratulerar Bengt Emgård och Tommy Brask till Kultur- och fritidsnämndens kulturpris.

Motivering:

”2014 års kulturpris tilldelas Bengt Emgård och Tommy Brask för deras omfattande kunskap, arbete och engagemang med att sammanställa och tillgängliggöra kommunens hembygdshistoria för allmänheten genom bildarkivet efter fotograf Axel Blomgren.”

Tommy Brask och Bengt Emgård Foto: Klippans kommuns hemsida

Ny ordförande för Sveriges Släktforskarförbund

Erland Ringborg valdes som ny bas för släktforskarförbundet under släktforskar dagarna i Karlstad.

Erland Ringborg är född i Växjö 1942 och har sina rötter i Småland, Östergötland, Blekinge och Skåne. Han har en komplett släktforskning om sju generationer. Namnet kommer från Ringarum i Östergötland.

Bland hans meriter kan man bl.a. se att han varit generaldirektör för Skolöverstyrelsen, verksam vid svenska ambassaden i Paris, statssekreterare vid Utbildningsdepartementet och under de senaste fyra åren varit ordförande i Genealogiska föreningen, Stockholm.

Han kommer bl.a. att engagera sig i frågor som:

- Hur förbundet ska förhålla sig till de kommersiella aktörerna på nätet som tar allt större marknadsandelar.
- Hur förbundet ska bevaka släktforskarnas intressen beträffande den svenska folkbokföringen.
- Hur förbundet ska kunna ge ut ytterligare en version av Sveriges dödbok på dvd.

Eivor Johansson

Källa:

Artikel om nye släktforskarbasen i HD av Roland Classon

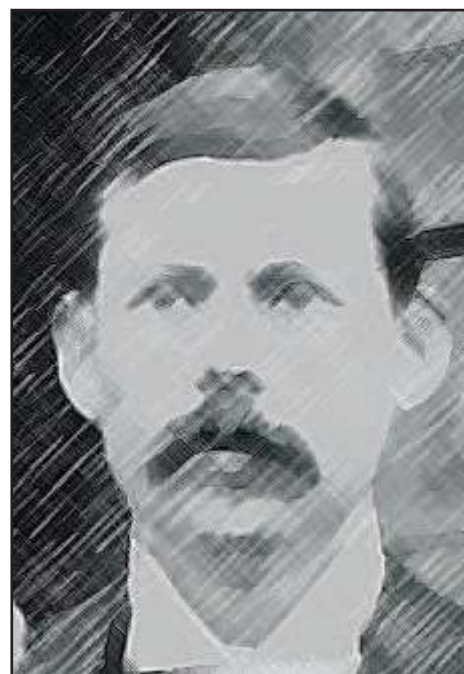
Okänd far

Någon gång har nog de allra flesta släktforskare stött på noteringen "oäkta barn" och/eller "fader okänd" i födelseboken.

I 1734 års lag definieras "oäkta" som ett barn som föddes utanför äktenskapet och utan att det fanns äktenskapslöfte eller trolovning med i bilden. Men om föräldrarna senare gifte sig så upphävdes barnets oäkta status. Under 1600- och 1700-talen var sedlighetsbrott något man såg mycket strängt på. Straffet kunde vara böter eller "uppenbar kyrkoplikt", d.v.s. att man fick sitta på skampallen i kyrkan under gudstjänsten. Man kan tänka sig att det nog oftast var kvinnorna som fick de här straffen eftersom de av naturliga skäl hade svårare att dölja brottet. Mannen kunde förstås neka till anklagelsen och blev kanske lättare trodd. I prästens ögon var det nog också faktiskt många gånger så att det var kvinnans del i brottet som

var värst, i alla fall om man ser till en del noteringar i födelseböcker; *"Kvinnfolket Dorthea Petersdotter som en gång tillförne fött oäkta barn, har nu åter genom satans frestelse och sitt eget horaktiga väsende fött en oäkta son den 22 juni"*. Så står det exempelvis att läsa i Lemmeströ födelsebok 1739.

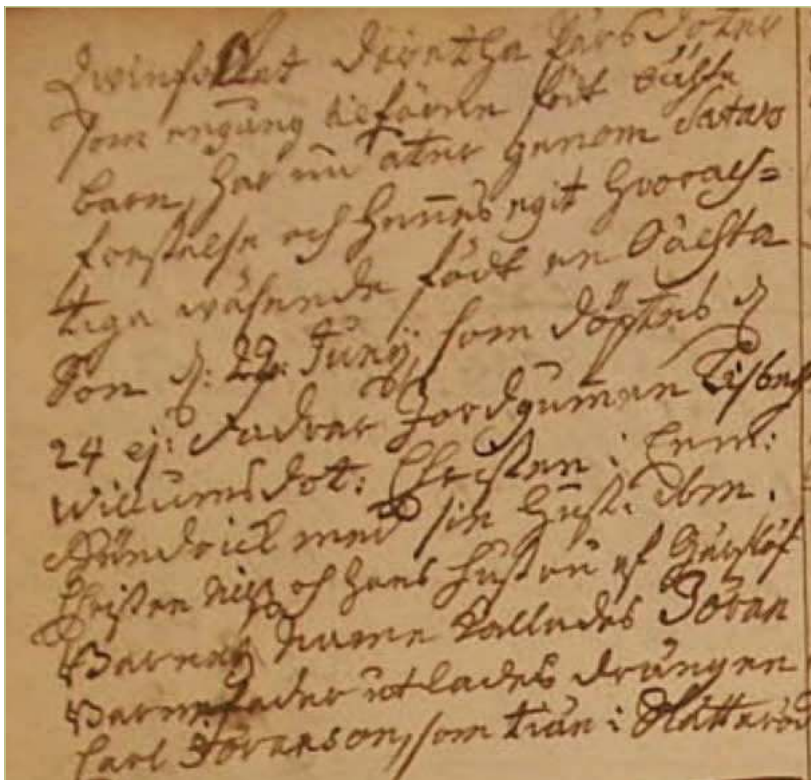
Vid mitten av 1800-talet föddes så många som en tiondel av alla barn i Sverige utanför äktenskapet. Kvinnan kunde dra det inför domstol och få mannen ålagd att betala underhåll, men år 1860 föddes mer än 12000 barn utom äktenskapet och endast omkring 1000 män stod till svars för detta. År 1864 kom en ny strafflag där det inte längre var brottsligt att ha sex utanför äktenskapet (sk "lönskaläge"). Både män och kvinnor kunde då fritt ha sexuell umgänge med vem de önskade men ofta fick kvinnan betala priset som ensamstående mor. Faderskapsärenden blev enbart en civilrättslig process och den orkade nog inte många kvinnor dra igång.

Hur man söker en okänd far

Om man följer modern och barnet framåt genom livet i husförhörlängder eller församlingsböcker, så kan man ibland hitta noteringar om barnafäder. Det kan även vara långt efter barnets födelse. Kanske gifter sig modern och maken erkänner faderskapet, då kan det stå "legaliserad" i boken. En ledtråd till fadern kan också vara barnets namn. Modern kanske gav sin son samma förnamn som fadern. Man kan också gå på efternamnet som ledtråd. Oftast fick barnet moderns efternamn men om barnet har ett helt annat efternamn så kanske hon t ex gav barnet namnet Persson efter den Per som är fadern. Det kan ha varit en dräng på gården där hon var piga. Man får vara noggrann i sin sökning och hittar man någon misstänkt så bör man följa honom fram i tiden för att se om man hittar någon notering. Kanske har man i släkten genom åren hört en historia som kan vara värd att följa upp.

Andra källor att söka i kan vara kyrkopliktslängder, även kallade avlösninglängder eller absolutionslängder. Där förekommer främst kvinnor men också enstaka män. I domböckerna kan det finnas anteckningar om "lönskalägesfall". Kommunernas barnavårdsnämnder har arkiv från och med 1903. Där kan man hitta erkännande

AD Online Lemmeströ födelsebok 1739

Sörteckning på them, som födt oäcta Barn oc Hatt Kyriklöplickt.		176
1749 Januari	1. Sjön i Kullbohl Anna Pålhed angaf Sadren vara Sold. Magnus Söderblom. Capit Johan Bång. Sergeant Carl Eden Jungf Barbro Bång. Jungf. Anna Martha Pihl.	andens 2
1749 Marti	14. Kvinne person Marita Jansd. vid Bränby födt et pittebarn angaf Sadren vara G. Anders anderson i Prästegården Ol. Ersson i Bränby. Eric anderson i Bränby. h. Margertha chahsd i Bränby G. Ella Jansd i Walla.	andens 15

Ex på kyrkoplöklängd från Vendel C:5 (1749-1791) Bild 141 AD Online

av faderskap och avtal om underhåll. Sådana handlingar förvaras i kommunarkiven.

Okänd mor

I slutet av 1700-talet kom en lag som gav kvinnor rätt att föda anonymt. Syftet var att minska antalet fall där barnen födda utom äktenskap föddes i hemlighet och dödades direkt. Därför kan det ibland stå "okänd moder" i födelseböckerna.

Det var en stor skam för kvinnan att bli gravid utom äktenskapet och det medförde ofta en helt ohållbar situation, både socialt och ekonomiskt. Kvinnan såg som enda utväg att döda sitt nyfödda barn, trots att detta medförde dödsstraff. Lagen motverkade barnamord men skyddade också den enskilda kvinnan. Hon kunde föda i hemlighet och barnet placerades i fosterhem eller adopterades bort. Det fanns ingenting som band samman mor och barn. För barnet innebar det att det saknade rötter och placerades utanför rättssamhället.

Den totala anonymiteten kunde förstås bli ett problem om modern ångrade sig. Hon kanske ingick äktenskap och ville ha tillbaka sitt barn. Då blev det svårt att hävda sin rätt till moderskap, när man gjort allt för att dölja detsamma. År 1856 kom ett tillägg i barnmorskereglementet som öppnade upp en annan möjlighet. Kvinnan som fött ett barn i hemlighet skulle övertalas till att anteckna sitt namn och hemvist på en namnsedel.

Papperet skulle förseglas och förvaras på en säker plats, vilket var kvinnans ansvar. Många namnsedlar lämnades in till prästerna och har därför kommit att ingå i kyrkoarkiven. I den mån de finns bevarade idag så brukar de ligga bland bilagorna till födelse- och dopböckerna i barnets hemförsamling. Det finns församlingar där dessa handlingar ligger i separata kuvert som aldrig har öppnats. Inga sådana handlingar är dock daterade senare än 1917, då den nya lagen om barn födda utom äktenskapet infördes. Eftersom gränsen för sekretess för uppgifter om enskild persons privata förhållande är 70 år, så betyder detta att alla namnsedlar kan öppnas och göras tillgängliga för forskning. Man har till exempel i Malmö S:t Petris församlingsarkiv öppnat alla namnsedlar och kopierat dem på arkivbeständigt papper.

Hjalmar Gullberg

I Malmö föddes den 30 maj 1898 en pojke till en okänd moder. Han fick namnet Hjalmar och växte upp med sin fosterfamiljs efternamn; Gullberg. Han blev sedermera en känd författare och har skrivit en dikt som beskriver omständigheterna i att ha ett ursprung som fosterbarn:

*"För att jag inte var som andra
för att mitt hem inte var här
kunde jag i min kvällsbön klandra
den gud som håller barnen kär.*

*Jag visste vad min man inte visste
jag visste förrän jag blev stor
att om jag pappas säd gått miste
och mamma aldrig blivit mor*

*Någonting drog mig ut i kvällen
lust efter vad och flykt från vad?
Hemlängtan till förbjudna ställen
De andras fönster i en stad*

*I gatljus utan rullgardiner
såg jag hur de förströdde sig
och greps av hat mot det som skiner
och hat mot de som födde mig*

*Jag smög mig upp i deras trappa
ett barnporträtt av husets värd
Så rusade jag hem till pappa
Men teg om blodets tiggarfärd*

*Än skyr jag hos mig anletsdragen
för att jag inte deras fått
som gav mig från den dagen
en kärlek som är utan mått"*

Lena Nilsson

Källor: Riksarkivet

DDSS

Här är ett exempel på en sådan namnsedel som nämns i texten. Redaktionen fick den här bilden av Hjördis Nilsson, och den handlar om en flicka född i Helsingborgs stadsförsamling.

Namnsedel

Anders Hansson i Åker
 Söf. Heby socken från
 barnet, och Elna Ross
 från samma by moan är
 barnet Edith Maria född
 den 12 Februari 1898
 i Helsingborg.
 Elna Ross född i Heby
 församling den 29/3 1871.

Denna handling låg i konvolutet
 som inlämnats av dotter, som själv öppnat kuvertet
 vid moderns död och fotokopierat handlingen.

62/1898

Den 12 Februari föddes hos: Helsingborg och
 och den 4 Mars 1898 Söfres och Heby sockens
 barn: Edith Maria ~~dotter~~
 moderns födelse uppgifs namn 1871;
 Brunnsviken Den Pauline Larsson anmäld
 barnet.
 Dödsor: Hustru Elna Larsson och fö-
 kanna Alvan båd i Heby socken.
 Om det kyrkbokförda barnet Dan född Larsson
 fö. August 5 hos: Alvan Larsson i Heby socken.
 Helsingborg den 4 Mars 1898.

Hjördis Nilsson
 Skrifv. Åsbo

/fotokopia/
 Detta konvolut har inlämnats 18.3.72
 av dotter, som själv öppnat kuvertet.
 /originalet/ vid moderns död.

Dubbla fäder?

Guno Haskå www.haska.se

I många av de mål som gällde fäder till utomäktenskapliga barn fanns det inga angivna kandidater. I nedanstående mål som behandlades i Norra Åsbo härads tingsrätt 1811 fanns det två, eller kanske t.o.m. tre, angivna "brottslingar".

Pigan Pernilla Broddesdotter, som bodde i Skingeröd, Oderljunga, hade till kronolänsmanen Qwistberg anmält att hon blivit lägrad av husaren Anders Schaun i Kåshässle. Vid sommaringet 1811 togs målet upp.

Okänd man

Schaun kom inte till tinget där Pernilla tillkännagav "at hon en gång tillförne pligtat för Lägersmål och at hon nu trenne weckor före sidsta Michaelis tiden framfödt et ännu lefvande gosse barn [Anders f. 1810-09-07], dertill hon påstår at Schaun är fader". Målet fick uppskjutas till hösten. Schaun sade sig vara kommanderad vid rusthållet men hade skickat ett brev där han påstår att "denna af Pernilla Bråddas Dotter på mig gjorda beskylning, är så mycker mera Ogrundadt som Osanfärdig, Emedan iag efter snart Twänne Års bortowaro uti Kungl Majjts och Kronans tjenst, först hemkom den 17 December 1809 då hon efter berättelse flere weckor före Michaeli 1810, – skoladt framfödt

Barn och således Hennes angivelse i saknad af all stöd och sanning, hvarföre på Anförde skäl iag vågar hoppas Det Lofliga Domstolen lærer finna, min oskuld, och frikjänna mig från Nemde Persons vidare tillmäle, Då iag i lika ödmjukhet anhåller att ifall Pernilla Bråddasdotter denna Rättegång skulle wilja fortsätta, och ej med sitt Ogrundade Påstående Afstå, iag då för dess gjorde Beskylning måtte äga öppen talan förbehållandes Rättegångsårsättning med Tre Riksd. Banco".

Pernilla visade upp två intyg som skulle styrka hennes stämning mot Schaun:

"Mitt anförande uti Målet om Lägersmåls Pärsonerna Anders Schiån och Pernilla Broddasdotter wet jag at han Sjelf sagt, som jag sjelf hört at han haft kjötslig Beblandelse med henne, öfwer 20 gånger vilket jag med min Lifliga Edd kan bekräfta När som påfordras. Skingryd d. 20 November 1811. Catarina Carolina Sederberg."

"Mitt anförande uti målet om lägersmåls Pärsonerna Anders Schiån och Pernilla Broddasdotter, wet iag at han flera gånger kallade på henne och hon och iag wi lågo ihop som tjenarinnor, men då han så kallade gick hon och blef flera gånger borto till dager. Sedan har Schiån sagt att han hatt den wederbörande i henne öfwer 20 gånger, och detta kan iag med min lifliga Edd bekräfta enär som påfordras af Ulfs d. 20de November 1811 Maria Christensdotter."

När lägersmålet skulle behandlas vid nästa ting uteblev husaren Schaun återigen, för vilket han fick böta, men han hade skickat korpral Björk som företrädare. Björk lämnade in ett vittnesbetyg som kom att påverka den fortsatta behandlingen av målet:

"År 1809 då jag var buden till min förrige husbonde Paul Pettersson i Skingeryd till Nyårsafton war vid samma tillfälle Sockenskräddaren för Oderljunga Soken Måns Kjälsson på

stället närwarande, då nämde Måns Kjälsson och jag uti en säng hwilade tillsammans öfwer natten, då om morgonen innan dager Pigan Pernilla Broddesdotter tjenande på samma ställe, inkom i rummet där wi logo, då efter något samtal Pigan Pernilla lade sig bredewid Måns Kjälsson i sängen, då dessa båda i min närwaro med hwarandra bedrefwo hor, som om så påfordras kan af mig med Ed Bekräftas. Per Nilsson Kiällstorp."

Pernilla godkände inte detta vittnesmål utan sade att Måns Kjälsson

Denna man har inget med artikeln att göra.

sökt förleda henne till otukt. Per Nilsson fick beediga sitt intyg trots att Pernilla anmärkte att Per Nilsson och Schaun var i släkt, men Per förklarade att han med Schaun "ej är närmare i skyldskap än i 6 eller 7 led på sidann".

Både Maja Christensdotter och Catharina Carolina Cederberg vittsordade de vid föregående ting inlämnade skriftliga vittnesmålen. Söderberg tillade att "Schaun hadde omvittnade yttrande i trenne personers närvaro".

Vid sommaringet var Schaun på handdräckning "på Characters Byggnaden,

Silvåkra Boställe". Åklagaren sade sig dock ha sett att "Schaun i dessa dagar gått och drifvit här i Åby och aldeles icke varit på Silvåkra". Vid hösttinget kom emellertid både Pernilla och Schaun, men "skräddaren Måns Kjellsson ihuru bewisligen kallad hade hwarken infunnit sig, eller, anmält förhinder". "Emot det afhörde witnet Maria Christensdotter anförer Schaun såsom jäf, at hon är hans owän och at hon skall welat sticka honom med en knif; Men härom är likwäl ingen Rättegång dem emellan: Och förnekar Schaun alldeles, at han hafwit, at skaffa med Pernilla, som han säger, at hon nog har flere redan, at hålla sig till; warom Schaun begär, at få inkalla witnen."

Även till nästa ting kom Pernilla och Schaun, men skräddaren uteblev också denna gång. Rätten började bli otålig över dennes ständiga uteblivande och fällde honom till 2 R^{dr} i böter och höjde vitet till 6 R^{dr} om han uteblev en gång till.

Några nya vittnen framträdde. Johan Persson i Kjellstorsphus hade ej hört att Pernilla sagt att hon haft "belandelse" med skräddaren, medan Ola Svensson, Kjellstorpshus, hade lämnat ett skriftligt vittnesmål. Ola hade träffat Pernilla i ett hus nära Kjellstorp, och när de skulle gå därifrån hade Pernilla velat tala med honom och då sagt "om jag trodde det kunde något göra, att hon legat i säng med drängen Per Nilsson och Socken skräddaren. Jag swarade då henne, att jag trodde henne ej varit så tokig och lagdt sig emellan twänne, hwar på hon utlät sig med Ja, det wore så skedt att med dem legat uti sängen".

Till nästa ting hade inte Schaun kunnat nås med kallelsen. Vitet för Måns Kjellsson, som inte kom denna gången heller, höjdes till 13 R^{dr}.

I maj 1813 hade Schauns överordnade börjat blanda sig i målet. Ryttmästare L. Wagenstein hade fått i uppdrag av 1^e Majoren wälborne Herr Hindrick Horn att överlämna ett Kungl. Memorial till tingsrätten. Major Horn skriver att han inhämtat att husaren Anders

Schaun för N° 112 vid Överstelöjtnantens Skvadron, Skånska Husar Regimentet fått böta 3 R^{dr} 16 sk. B^{co} för att denne inte inställt sig vid tinget. Schaun hade då varit kommenderad, vilket tingsrätten hade fått upplysning om. Därför borde Schaun inte pliktfällas. Ryttmästaren Wagenstein yrkade på att Schaun skulle frikännas och böterna återbetalas.

Tingsrätten frågade om ryttmästaren hade med sig det utslag som visade att Schaun blivit bötfälld. Det hade han inte, varför målet sköts upp till den 31 maj, och till dess skulle man undersöka vad som stod i utslaget. Det visade sig då att Schaun inte "var antecknad såsom under loppet av samma Ting fälld till böter; hwilket wederbörande, till Beskjed lämnas; äfwensom, at om Schaun, också då blifwit pligtfäld; då hade det icke kunnat skje utan på Laga skjäl: och af den underrättelse [som bifogades] tillika, at den, som detta utslag kan angå och dermed är missnöjd, äger, at anförä Besvär uti Kongl. Majts och Rikets höglofl. Götha Hofrätt just å onsdagen den 30 instundande Junii klockan före Tolf på dagen".

Nästa ting blev helt resultatlöst eftersom Pernilla var den enda som kom. Vid följande vinterting deltog för första gången alla tre åklagade. Ett nytt vittne framträdde också. Det var hustrun Elsa Arvidsdotter i Kjellstorp som en gång hade frågat Pernilla om det var sant som sades att hon när hon blev rådd med barnet låg i säng tillhopa med två karlar på en gång. Då hade Pernilla svarat "det är inte är sant men de säger så".

Pernilla hävdade fortfarande att det var Schaun som var barnets far. Hon berättade också att när han senare

hade besökt Pernilla tog han barnet på sitt knä och gungade det men också att han då ofta sagt till Pernilla att hon inte skulle nämna honom som barnafader och om hon "teg med honom så skulle han, som Pernillas ord föllo, taga wid henne".

Schaun förnekade helt vittnesmålet, men rätten satte ingen tilltro till honom utan fann att "bewisningen mot både Schauns och Måns Kjellssons förnekande vara vad det gällde Schaun nära fullständig och i hänseende till Måns Kjellsson sådan at han är med halft skjäl bunden". De erbjöds båda att med ed svära sig fria från att de "inom den tid som swarar mot Pernilla Broddesdotters barnsbörd, plägat med henne kjöttsligt umgänge". De skulle i så fall komma till nästa ting för att svära eden och då ha med intyg från sin själasörjare.

Vid sommartinget 1814 skulle målet, efter tre års behandling, äntligen avgöras, men varken husar Schaun i Kåshässle eller skräddare Måns Kjellsson i Bälinge kom på den utsatta dagen för att avlägga ed ifråga om lägersmålet med Pernilla Broddesdotter. Därav följde att båda dömdes för lönskaläge till böter och enskild skrift. Trots att det inte bevisats vem som var barnets fader tilldömdes båda att "årligen från Michaeli tiden 1810 räknadt till dess det af Pernilla framfödda barnet uppnått fjorton års ålder; betala till Pernilla såsom Fosterlön fem R^{dr}". Även Pernilla fick betala böter och genomgå enskild skrift.

Det i sammanhanget aktuella barnet Anders var då domen föll nära fyra år. Men vilken efternamn fick han? Var det Schaun eller Månsson eller blev det något som hämtades från moderns sida? Jag har tyvärr inte lyckats spåra varken honom eller modern. Sannolikt flyttade de ifrån socknen.

Källor: Tingsrätten i Norra Åsbo Härad, A l a:161; 58, 162; 18, 163; 36, 164; 33, 165; 42, 166; 38, 167; 73, 168; 52, 169; 24, 170; 21, och 171; 36, 123

Bokrecension "Fader okänd"

Författare Elisabeth Reuterswärd

Sveriges Släktforskarförbund har börjat ge ut en serie handböcker och som nr två kom denna intressanta och lärorika bok om hur man kan gå till väga för att hitta en okänd far till en släkting. Författarinnan är välkänd för oss skåningar eftersom hon har arbetat som arkivarie på Landsarkivet i Lund och då bl.a. arbetat med databasen DDSS som vi fick information om på en av höstens kvällsträffar.

Redan i förorden skriver Elisabeth att "det i många fall inte går att lösa den gåta som fader okänd presenterar. En del kvinnor har medvetet tigit om vem som är far till deras barn. Avkriminaliseringen av lägersmål har försvårat släktforskarens arbete."

Hon visar på de källor som trots allt kan löna sig att undersöka. Dessa källor varierar med tiden eftersom lagstiftningen varierar med tiden för barnets födelse.

Hon menar även att den som tror att män som förr gjorde ogifta kvinnor med barn oftast slapp ta ansvar för sina handlingar tar fel. Det var nämligen inte lätt att helt komma undan. Det sociala trycket och en hård lagstiftning gjorde att antalet barn födda utom äktenskapet var lågt under 1600- och större delen av 1700-talet. 1750 var endast 1 253 barn i hela Sverige födda utom äktenskapet! De flesta av dem hade en känd far som antingen registrerades i dopboken eller avslöjades i samband med rannsakingen inför häradsrätten som på den tiden väntade alla som begått lägesmål eller hor.

I slutet av 1700-talet minskade statens intresse för utomäktenskaplig sexualitet. Detta kom att gälla fram till början av 1900-talet då man insåg att många barn och kvinnor for illa pga att männen inte tog ansvar för sina barn. 1917 kom en lag om utomäktenskapliga barn och den ledde till en stor mängd

faderskapsutredningar.

Först börjar Elisabeth berätta om hur kyrkan sökte syndaren, och berättar bl.a. om kyrkoplikt, absolutionslängden och inkomster från syndarna. I nästa kapitel berör hon hur domstolen sökte brottslingen och viktiga årtal när lagen ändrades.

Kapitlet "Den tigande kvinnan" berättar om olika orsaker till att kvinnan inte berättade vem som var far till hennes barn. Ett starkt vägande skäl var att böterna blev lägre om mannen var okänd. Om mannen var gift hade han mycket starka skäl att förbjuda kvinnan att tiga. Han kanske tom hotade henne.

Barnmorskan hade en viktig roll i faderskapsutredningar och de försökte få fram namnet på fadern under förlösningen. Från och med 1777 förbjöds barnmorskorna att tvinga fram sådana bekännelser. Modern fick även rätt att dölja sin egen identitet.

Från och med 1918 måste varje gift mor enligt lag ha en barnavårdsman för sitt barn, vare sig hon ville eller inte. Om man ser förkortningen "bn" intill ett uä barn så innebär det att födelsen har blivit anmäld till kommunens barnavårdsnämnd. Därmed ska det finnas handlingar om barnet och dess föräldrar i ett socialt arkiv. I boken får man reda på hur man går till väga när man söker i dessa arkiv.

Moder okänd är ett annat ämne som berörs och då berättar Elisabeth bl.a. om författaren Hjalmar Gullberg som föddes som son till en okänd mor 1898.

Fel far i födelse- och dopbok?

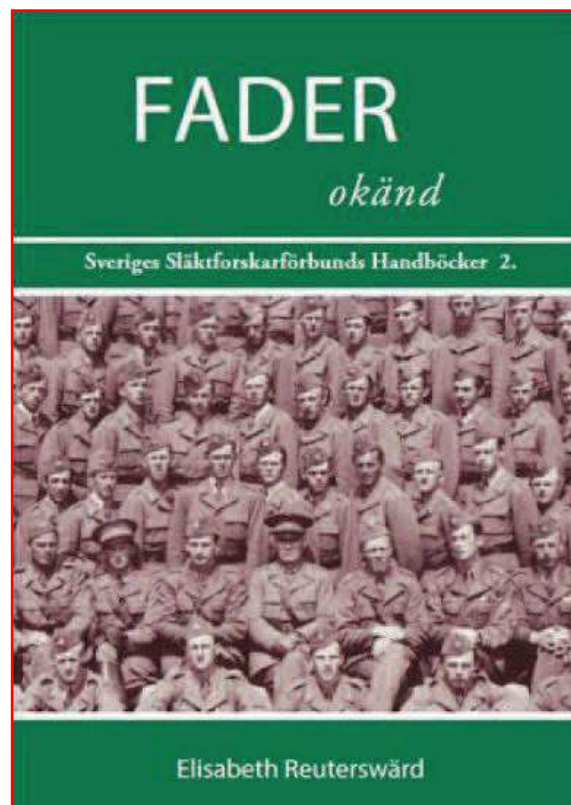
Här får man rådet att alltid kontrollera om föräldrarna till ett utomäktenskapligt barn har ställts inför rätta. Det kan nämligen vara en annan man som döms för brottet än den som kvinnan angav vid födelsen.

Barnhusbarn söker man i barnhusarkiv och fosterbarn söker man i fattigvårdsstyrelsens protokoll i kommunens arkiv.

Ja, detta är bara en del av vad man får reda på när man läser denna uttömmande bok. Om det inte hjälper i sökandet efter den okända fadern, så har man i varje fall fått en god inblick i de förhållanden som rådde i samhället för de utomäktenskapliga barnen.

Den 80-sidiga boken kan köpas på Rötters bokhandel rotterbokhandeln.se till det facila priset 195 kr (om man är medlem i någon släktforskarförening).

Lena RE

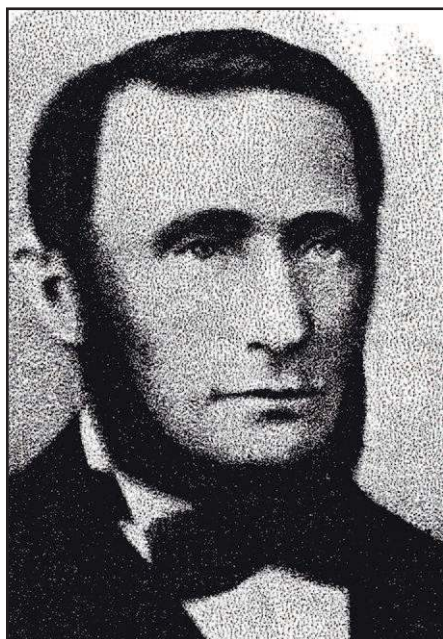
UTVANDRARE FRÅN ÖSSJÖ FÖRSAMLING

En berättelse av Agneta Lindau Persson, Örskelljunga

Förra året deltog jag på en släkträff i USA. Det var en upplevelse för mig att träffa över hundra släktingar och få höra många spännande berättelser om hur mina släktingar hade det i Amerika. En del av dessa vill jag förmedla till er.

Anledningen till utvandringen är väl dokumenterad. Össjö socken tillhörde väl inte de mest drabbade men passar väl in i mönstret. Befolkningsökningen under 1800-talet gjorde att möjligheterna att försörja sig försvann. På de små jordbruken blev arvsförfattningarna dramatiska. Delningen gjorde att hela driften omöjliggjordes.

Homestead lagen i Amerika lade fast, att man kunde erhålla 160 acres, ungefär detsamma mätt i tunnland, vilket lockade många utvandrare. Klarade man detta i fem år fick man jorden. Den första vågen utvandrare sökte sig till jordbruksstaterna Minnesota, Illinois, Nebraska men även så långt som till Idaho. Mot slutet av 1800-talet var det dock flyttningen till de stora städerna som drog. Man kan naturligtvis undra om hur det skulle gått om inte utvandringen kunnat ske?

Janne Nilsson

Janne Nilsson

föddes 24 april 1839, som son till skomakaren Nils Olsson f 1800-05-12 Össjö och hans hustru Kjersti Larsdotter f. 1801-06-05 V Broby. Familjen bodde i huset Trappen i Össjö (numera församlingshem). Janne hade vid den tiden två systrar: Petronella, Botilla, och fyra bröder, Ola, Christoffer, Pehr och Lars, alla med efternamnet Nilsson.

Jannes bröder Pehr och Lars blev med tiden skomakare och utvandrade till Amerika och blev farmare. Lars utvandrade redan år 1868 från Össjö och bosatte sig i Illinois. Han fick två barn i Amerika, men de dog i späda ålder. Även modern avled. Senare i livet, år 1900, återvände Lars Nilsson till Sverige och Munka-Ljungby. Han var bosatt på Stationsgatan i Munka-Ljungby till sin död 1922 och ligger begravd tillsammans med sin syster Petronella på kyrkogården. Graven finns till vänster om kyrkans port.

Brodern Pehr Nilsson utvandrade med familj från Kroppåkra, Munka-Ljungby år 1881 till Odebolt i Iowa. Bröderna Ola och Christoffer Nilsson stannade i hemlandet och blev soldater. Deras namn ändrades eftersom det var många soldater med namnet Nilsson. Ola fick namnet Lundahl och

Christoffer namnet Lindau (min ana). System Botilla utvandrade med sin man och fyra barn 1870 till Illinois.

Inte mycket är känt om Jannes tidigare liv i Össjö. Mer än att på den tiden (1800-talet) var samhället indelat klasser, fattiga och rika. Hans familj tillhörde de fattiga och han var tvungen att arbeta hårt tidigt i livet, främst med jordbruk hos de rika bönderna. De mesta av jordbruksarbetet gjordes för hand eftersom det fanns få hästar på den tiden. Han kunde dagligen gå flera mil, för att hjälpa till med tröskning av råg. Den skedde för hand eftersom det inte fanns tröskor. Efter arbetet fick han gå hem på natten. Janne ägde ingen egen mark medan han bodde i Össjö.

Förutom jordbruksarbete var han bagare. Ett tag hade han hjälp av sin syster Petronella med bakningen, men hon gifte sig och de emigrerade till Illinois i Amerika år 1874. Petronella blev änka och hade inga barn så hon återvände till Sverige tillsammans med brodern Lars.

Första giftet

Den 24 maj 1861 gifte sig Janne med Elena Olsdotter. Elena var dotter till Ola Bengtsson och Kjersti Nyström i Munka-Ljungby.

Elena Olsdotter

Under en kort tid efter giftermålet drev de ett litet bageri och sålde bröd till resenärer. De var specialiserade på rågbröd. Janne fortsatte även sitt arbete på gårdar runtomkring i Össjötrakten men fick sällan pengar för sitt arbete utan lönen bestod av: byxor, skor, etc.

Senare i livet berättade han ofta för sin familj om hur den fattiga arbetarklassens folk ignorerades av de rika kunderna som togs omhand först, när de kom in i en affär.

Emigrationen

1871 bestämde John och Elena sig för att emigrera till Amerika med sina fyra barn, Carl Oscar tio år, Alfred åtta, Olof fyra och Amanda två. Det var i slutet av april månad.

Den sista dagen i Sverige auktionerade de ut sina tillhörigheter och fick en liten reskassa. Elenas bröder hade också lånat dem pengarna. På kvällen träffade de sina närmaste för ett farväl och höll en bedjan till Gud om att allt skulle gå väl. Många tårar fälldes nästa dag när de skulle resa.

De åkte med häst och vagn till Helsingborg och gick sedan ombord på en ångbåt som tog dem till Helsingör. Datum var 27 april. I Helsingör väntade en större båt som tog dem till Glasgow i Scotland. På båten fick de en sista glimt av sitt fädernesland.

På resan till Glasgow råkade de ut för en svår storm men på tredje dagen kom de lyckligt fram. De fick stanna några dagar på ett hotell före avgången till Amerika. Första målet på resan var Quebec i Kanada. Datum för framkomsten var den 19 maj. När de kom iland gungade det under fötterna pga den långa båtresan över det gungande havet.

Båten som tog dem över Atlanten hette R. M. S. St. Patrick. Det var en

postbåt som korsade Atlanten regelbundet och var ett relativt modernt skepp och tog 250 passagerare.

Troligen färdades de sedan vidare med ångbåt från Quebec på de stora sjöarna till Chicago i Illinois, varefter de fortsatte till Marshalltown i Iowa.

I Marshalltown, Marshall County, Iowa stannade Janne och Elena med barnen hos vänner och under första natten den 26 maj föddes deras femte barn, en liten flicka som fick namnet Marie Christina. De stannade några veckor men reste sedan vidare.

Iowa

De bosatte sig i Sac City, Sac County, Iowa. Där stannade de från 1871 till 1877. 1875 tilldelades de mark tjugo mil väster om Marshalltown, i Odebolt, Wheeler Township. De flyttade dit 1877. I området bodde redan Elinas bröder Carl och Pehr Olsson. Marken där var rent prärie gräs och de arbetade mycket hårt och hade med tiden fyrtio hektar odlad mark och en riktigt stor gård. Janne donerade ett tunnland mark till den första skolan i Sac County. Men jordbruket var viktigt så det var inte alla dagar barnen var i skolan.

Deras son Olaf drunknade medan de bodde här. Han var 12 år gammal. Han var ute med sina bröder för att valla kor och försökte simma över en å.

Janne hade en bra sångröst. Varje morgon när han gjorde eld i spisen sjöng han. Han var också en mycket pratglad person som gjorde besök hos andra. Ofta bjöd han hem personer på mat och villig att dela med sig vad han hade till alla han kände.

13 mars 1881 dog hans fru, Elena, av tuberkulos. Hon hade varit sjuk under en längre tid. När hon blev värre skickade de sin dotter Mary till grannarna för att be om hjälp. När hon kom tillbaka hade hennes mor Elena dött och fadern stod lutad över henne och bad. Elena blev fyrtio år. Hon är begravd på New Bethal Cemetery, Kiron, Crawford County, Iowa.

Barnflickan från Sverige

Efter Helenas död och med tio barn anställde Janne en ung svensk flicka,

Emma Louise Vickbom, för att arbeta för honom och hjälpa till med barnen. Hon hade just kommit från Sverige för att bosätta sig tillsammans med sina farbröder Sol och Gus Pettersson. Hennes föräldrar och syskon hade alla avlidit innan hon lämnade Sverige.

För att lära sig engelska gick Emma Louise i skola en kort tid, men barnen skrattade åt hur hon talade så hon slutade försöka och lärde sig aldrig språket. Hon var tidigare förlovad med Carl Nilsson, son till Janne, men han dog av smittkoppor 1882, tjuugoett år gammal.

Emma Louise Vickbom

Nytt giftemål

John Nelson led av reumatisk feber och besökte ofta varma källor för behandling. Det var vid ett sådant besök som Emma Louise och Janne gifte sig. De hade inte berättat något för de tio barnen, innan de for, men en kvinna som bodde hos dem då hade nämnt att de skulle få en ny mor. De gifte sig den 21 april 1882 i Sac City, Iowa. Janne var då fyrtiotre år och Emma Louise 20 år gammal.

Efter giftemålet föddes två barn till dem i rask takt: Elena 1883 och Anthon 1884. Vid denna tid bestämde de sig att lämna Odebolt i Iowa mest på grund av klimatet som var dåligt för Jannes hälsa. De hade fått höra att det fanns gratis mark i Nebraska, så de beslutade sig för att flytta. De trodde att det torra klimatet här kunde vara bättre för hälsan. De sålde gård, maskiner och boskap och packade övrigt på en järnvägsvagn. Emma Louise väntade barn vid denna tid så hon och några av

de yngre barnen stannade i Iowa tills Janne hade ordnat ett hem för dem. Dottern Thilda föddes 1886.

Nebraska

Snart skickade han efter sin familj och de bosatte sig i Chappel som låg i Duel County mellan North och South Plattefloderna. De stannade här i nio år men det var svåra år och de fick aldrig några skördar. Säden kom upp och såg riktigt bra ut, men vinden blåste hårt och det var brist på regn. Alla floder torkade upp under sommaren och barnen Nels och Joe turades om att ta boskapen en mil till närmaste vattenhål. Men de var precis lika törstiga när de kom tillbaka som när de lämnade, men det höll dem i alla fall vid liv. För att få vatten för hushållet fick de sätta fast spannar på sina vagnar och dra vattnet hem. De fick gå flera mil till vattenhållet. Vattnet var svårt att nå och de var tvungna att krypa djupt ner i det stora hålet för att hämta vattnet med en tennkopp.

Efter nio år av umbäranden, och när

pengarna var slut från försäljningen av den förra farmen i Iowa, bestämde de sig att söka ett nytt hem. Sex barn till föddes medan de bodde i Nebraska. Det var Oskar född 1887, Carl född 1888, Albin född 1890, Frank född 1892, Ester född 1893, John född 1895.

Idaho

1894 lämnade de sitt hem och började flytten västerut tillsammans med ett dussintal andra familjer. De hade hört talas om en plats i Idaho där en hel del svenska invandrare hade bosatt sig. Platsen var nära Eagle Rock, numera heter den Idaho Falls.

Innan de flyttade hade de en auktion och sålde det mesta av sina tillhörigheter. Döttrarna Mary och Amanda som bodde och arbetade för Frälsningsarmen i Denver, Colorado och kom hem för att ta farväl. Amanda drabbades tyvärr av mountainfeber och dog natten före auktionen. Även sonen Joseph drabbades av feber men överlevde.

Sex hästar och två vagnar med vit topp (prärievagnar) skulle ta dem till Idaho. I vagnarna hade de packat sina resterande ägodelar.

Under resans morgnar gjordes det så att de kunde baka bröd i en kamin på natten medan de vilade. Kaminen var de tvungna att lyfta ner från vagnen för att använda. När de kom till Green River, Wyoming, regnade det så kraftigt att Emma Louise blev tvungen att stå upp till sina vrister i lera medan hon bakade bröd.

De anlände till Idaho Falls i september 1894.

Janne hade 50 cent på fickan när de kom till Idaho. Han gick till Anderson bank och sa till dem att han ville köpa mark och bosätta sig där och behövde lite kredit. För krediten köpte han vete till mjöl, socker och andra förnödenheter. Han köpte också litet virke för att göra deras första matbord. De bosatte sig först i området norr om Idaho Falls nära en av de stora kanalerna. Sonen Jack föddes strax efter att de kom till Idaho och dottern Phoebe föddes senare på samma plats.

De flyttade senare till nya Sverigeområdet söder om Idaho Falls där de bodde när sonen Emil föddes. Janne blev under denna tid medlem i Baptistkyrkan i "nya Sverige".

Senare flyttade de till Lavaside där de köpte mer mark, totalt hade de 300 till 400 hektar. John sålde senare några bitar av denna mark. Dottern Clarence föddes medan de bodde här. I november 1902 avled John av lunginflammation. Han blev 63 år gammal. Sonen Harold föddes två månader senare.

Emma Louise dog i Blackfoot, Bingham, Idaho, Amerika 1933.

Släkträff

Janne fick i första äktenskapet tio barn och i andra tretton. Flera av barnen dog i tidig ålder men nitton stycken levde en bra bit in på 1900-talet och bildade familjer. Alla Jannes barn stannade i Amerika och som idag är en stor släkt som min familj träffade på släkträffen "The Nelson Family Reunion" i Rexburg, Idaho 2013.

Janne Nilsson (John Nelson i Amerika) var bror till min ana Christoffer Lindau.

* * *

Drama i Maglaby

”Den första knytnävsstora stenen träffade precis ovanför vänstra ögat. Elna började blöda och grät. Då kom Olof med en annan lika stor sten och slog henne i nacken med den. Samtidigt kom Anders med en ännu större sten och släppte på hennes huvud.”

Det här fruktansvärda illdådet hände i Maglaby i april 1853. Den tioåriga Elna hade varit hos sin far, Ola Jönsson, i Mörarp. Han arbetade som ryktare på en gård där och Elna skickades dit av sin mor, Troen Persdotter, för att hämta pengar.

”Troen Persdotter berättar att hon på förmiddagen den 25 i förra månaden sände sin 10-åriga dotter Elna med bud till sin man, Ola Jönsson, vilken innehar tjänst som ryktare hos inspektör Stedenius i Mörarp, dit vägen går igenom Maglaby och Kärreberga skog. Troen tillsade Elna att hon, som skulle bli kvar i Mörarp över natten, följande dag skulle möta henne i Wram. Dagen efter begav sig Troen till Wram, men hon hörde inte av Elna, varför hon stannade kvar i Wram över natten. I hopp att Elna åtminstone dagen därpå skulle komma dit. Men då Elna inte heller den dagen på förmiddagen kom, begav sig Troen åter mot hemmet. På vägen kom hennes äldsta son, Jöns, henne till möte. Till synes mycket nedslagen, frågade Troen honom efter orsaken. Han slog då genast händerna samman och utropade; De hafva slagit ihjäl Elna!”

Elna hade tillbringat natten hos sin far och på morgonen begav hon sig åter hem, nu med 6 riksdaler på sig. I Kärreberga skog träffade hon

på tre pojkar; Olof, Johannes och Anders. Olof hade blivit tillsagd av sina föräldrar, Johannes Olsson och Greta Adolfsdotter, att gå ut i byn och låna en kärra för att gå till trädgårdsmästare Hultberg i Hästhuset och hämta potatis. Olof tog med sig de två pojkarna Anders och Johannes som också bodde i torpet.

När pojkarna kom genom skogen i Kärreberga såg de Elna sitta vid väggkanten. När de frågade var hon hörde hemma fick de till svar ”att det angår en skit”. Då tog Johannes upp en sten och kastade mot Elna. Den träffade henne i huvudet och genast tog även Olof upp en sten och kastade på henne. Anders skulle inte vara sämre så han tog en stor sten i båda sina händer och släppte över huvudet på Elna. Hon reste sig upp och försökte springa ifrån pojkarna, men Johannes var snabbt ifatt och slängde två stenar till som slog henne till marken. De lämnade Elna blödande vid väggkanten.

”Kl 5 på eftermiddagen hemkommo de tre tilltalade åter och medförde potäterna. Johannes såg då mycket förskrämd ut och var gruvligt blek,

vilket gav Greta anledning att fråga om någonting hänt dem under vägen. Johannes svarade; ”jag kan inte låta bli att tänka på den tösen, som såg så slagen ut.” På vidare fråga berättade han att de under färden till Hästhuset sett en flicka ligga död och badande i blod på vägen inne i skogen, och att de i början blivit förskräckta, men slutligen fattat mod och dragit kärran förbi liket. Varefter de ingått i ett närbeläget hus och för det boende folket berättat vad de sett. När de på hemfärden farit förbi stället, hade liket varit borttagit och de förmodade att folket i nyss nämnda hus därmed gått i befattning.

På morgonen den 27 kommo några av Kärreberga byemän, vilka sade sig misstänkta Svarandena för att hava avdagatagit flickan och togo dem därför i förhör. De nekade dock alla, men byemännen togo dem med sig för att leda dem ut till stället, där gärningen förövats och där lera de bekänt sig skyldiga till dråpet för de fördes genast därpå, utan föräldrars vetskap till häktet”.

En mängd vittnen hördes av häradstingen i Åby (Klippan). En

medicinsk undersökning visade att Elna fått sammanlagt sex djupa sår i huvudet med bland annat sprickor i tinningbenet. Pojkarna som var i åldern tolv till femton år, dömdes att betala tio riksdaler vardera. Och om de inte hade pengarna så skulle de agas med ris vid Tingshusdörren. Domen underställdes hovrätten för prövning och lär ha resulterat i anstaltsvård, med anledning av pojkarnas särdeles stora ondska och vanart eftersom de tagits vårdslöst om hand av sina föräldrar.

”De två sisthörda vittnena kallades åter in och tillspordes upplysa om Svarandena. De berättade att Svarandena av föräldrarna vanvårdats, att de strök omkring i trakten och förde ett okynligt leverne, att de överallt i närheten var illa beryktade för sin elakhet, att de ofta förföljt andra barn i byn och flera gånger av rent okynne med stenar slagit ihjäl fjäderfän som tillhört byns folk. Såväl nämnden som närvarande åboar från Maglaby och Kärreberga intygar att om de Svarande tilläts vistas hemma skulle föräldrarna snarare stärka dem i deras illvilja och okynne än på lämpligt sätt söka förmå dem att ändra sitt leverne.”

Hur finner vi denna historia intressant ur vårt släktforskarperspektiv då? Jo, som alltid är det så att vi alla har en intressant historia i våra egna släktled. Den här historien kommer från Karl Gustaf Schildt i Åstorp. Det är hans fru Els-Mari som har förmedlat den till oss i redaktionen. Karl Gustaf har ett släktskap med den lilla Elna i berättelsen. Det var nämligen hans farfars moster. Så här ser släktledet ut:

Elna var född den 10 november 1842. Hennes syster Lovisa var född den 30 december 1847. De-

Den mördade Elnas syster Lovisa Olsdotter f. 1847 ff m till KG Schildt.

ras far Ola Jönsson var född den 3 februari 1793 och deras mor Troen Persdotter var född den 6 september 1808. Alla i Kvidinge. I husförhör från 1847-55 står familjen som utfattig och att de vistas ”på socknen”. 1850 har de flyttat

till fattighuset och ”underhålles på fattigkassans bekostnad”. Det står också att Elna blev mördad 1853. 1862 konfirmeras Lovisa och flyttar samma år från fattighuset till Såнна nr 6, där hon arbetar som piga. 1866 går flytten till Sånnagården där hon stannar i ett år, därefter tjänstgör hon på Goentorp, också i ett år. Lovisa arbetar som piga och byter arbetsplats en gång om året fram till 1874. Då står hon som hustru till Per Sjunnesson och de bor på Maglaby nr 16. Den 15 april 1883 föds sonen Karl Hilding. 1894 flyttar hela familjen till Ängagården i Norra Vram. År 1900 finns Karl Persson Schildt på Tredje Batteriet i Kristianstads garnisonsförsamling. Karl Persson Schildt gifter sig 1906 med Ida Maria Kvist, och 1915 får de sonen Karl Ivan Henry. Karl Ivan Henry gifter sig 1950 med Göta Elisabeth och de får sonen **Karl Gustaf 1953.**

Lena Nilsson

Texten inom situationstecken är omarbetad från Domboken.

Karl Gustaf Schildt med hustru Els-Mari.

Amerikanska passansökningar

I Ancestry.se kan man hitta foton och fakta på personer som ansökte om pass. Detta skedde när de t.ex. skulle besöka Sverige.

En släkting som jag letat efter i många år hittade jag tack vare detta.

Här kommer bilder på några personer som uppger en födelseort inom våra häradar. Kanske vet ni mer om personerna ifråga. Hör gärna av er och berätta! Hör även av er om ni vill att jag söker efter mer information angående personen.

Lena RE

År 1919 ansöker Paul Edwin Paulson i Philadelphia om ett pass. Han är född i **Klippan** den 18 feb 1888 och utvandrade 1893. Hans far är Magnus Paulsson.

År 1923 ansöker Carl Eric Nelson f. 12 nov 1895 i **Klippan** om ett pass för att besöka släkten. Han utvandrade 1913 och han uppger att han är en skadad soldat som vårdas på ett sjukhus i Arizona.

1923 ansöker Nils Albert Ragnar Nelson om pass för sig och sin hustru Alice. Han är född i **Klippan** den 16 dec 1885 och hans far heter Carl Nelson. Han har ärr på vänster tumme och under hakan. Undrar vad han har varit med om?! De är bosatta i St. Charles, Illinois.

1919 vill John L Paulson f. 9 feb 1874 i Bjellkabygget, **Örkelljunga** besöka sin mor. Han avlidne far var Paul Bengtsson.

1920 vill Esther Victoria f. 8 jan 1890 i **Örkelljunga** besöka mor och far. Hon är gift Kendalls och bosatt i Fitchburg, Mass. Hennes dotter heter Vera Margareta och är 5 år gammal.

1919 ansöker Olof Nilsson om pass vid det amerikanska konsulatet i Malmö. Han är f. 25 aug 1858 i **Björnekulla** och utvandrade till N Amerika 1886. Nu har han varit i Åstorp sedan sep 1917. Kom. ordf. P. Aug. Andersson intygar att han har känt honom i ett antal år.

1921 ska Albertina H Bergström och hennes man Andrew Bergström besöka släkt i Sverige och även turista i Norge, Danmark, Holland, Frankrike, Belgien och Schweiz. Hon är f. 29 sep 1867 i **Östra Ljungby** och bosatt i San Diego, Kalifornien.

1923 vill John F Barndin från Brooklyn, New York, besöka sin mor. Han är f 2 jan 1883 i **Ausås**. Hans avlidna far var Johannes Andersson.

Han har med sig sin adopterade son Walter Bernhard f. 1915 i Brooklyn, NY. Walters avlidna föräldrar var Olof H Olson och Anna Matilda Olsson (Matson). Kopia på alla adoptionshandlingarna är bifogade.

1920 ansöker Mrs Agda Björkman f. 24 sep 1885 (el -86) i **Bonarp, Ljungbyhed** om ett pass. Hon har med sig sin son Gordon.

Hon är bosatt i New York med sin man Sigfrid Hjalmar Björkman.

”SMÖR OLIVIA” - en företagsam kvinna från Oderljunga av Birgit Nilsson, Heljalt

I november 1849 föddes en liten flicka i Heljalt, Oderljunga församling. Hennes föräldrar är Bengta Nilsdotter och Ola Olsson. Bengta arbetar som piga hos bonden Per Bengtsson i Heljalt nr 2. Föräldrarna gifter sig i oktober samma år som Olivias föddes, och familjen flyttar till ett torp i Dalshult.

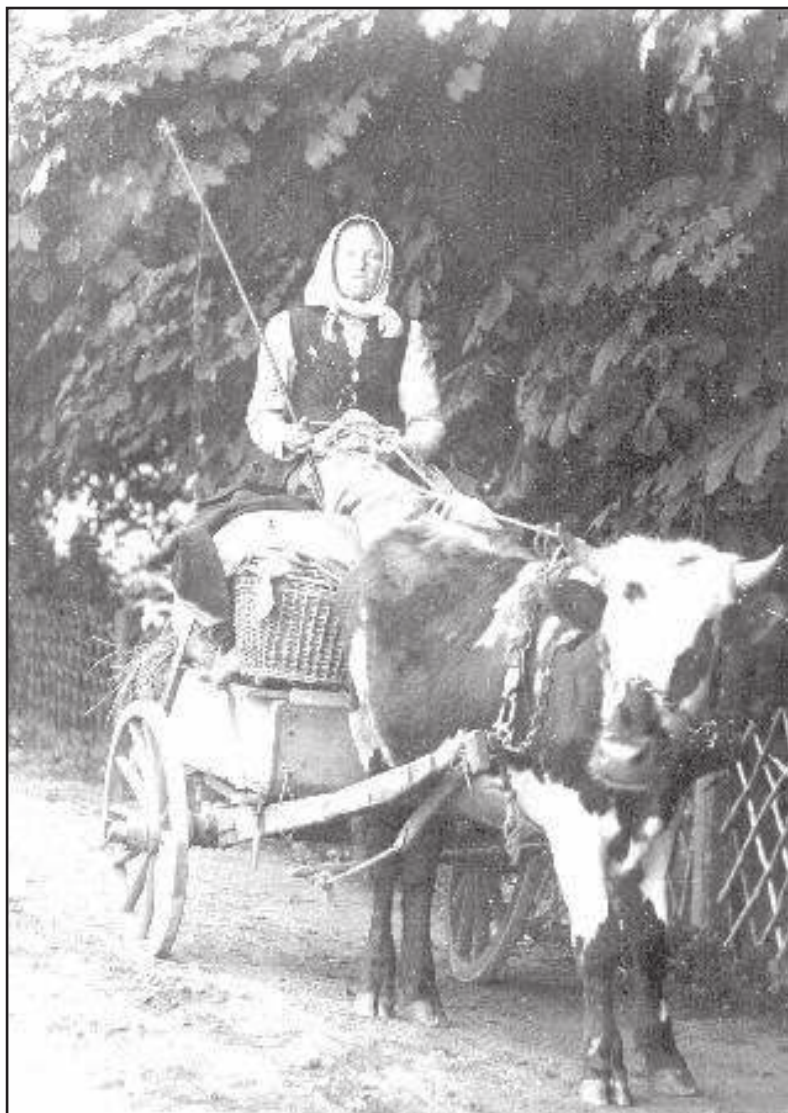
Familjen utökas under de närmaste åren med ytterligare tre barn. En son Nils som dog när han var två. En liten ny Nils föddes 1855. Han blev husar och tog sig namnet Schöld. Tre år efter Nils föddes en flicka som fick namnet Carolina.

I modern Bengta Nilsdotters familj fanns många duktiga hantverkare. Hennes bror kallades för ”Bötkare Bengten”. En ”bötkare” gjorde byttor, askar och förvaringskärl av trä. ”Bötkare Bengten” eller Bengt Nilsson, som är hans namn, bor och arbetar i Dalshult. Deras föräldrar kom från Brunnhult, Vittsjö församling, till Heljalt runt 1827.

Fadern Ola Olsson kom från en annan duktig hantverkarfamilj som kallades för ”saularna”. De gjorde stora såll, som på dialekt i Oderljunga kallas ”saul”. Dessa såll användes när man skiljde agnar från säden. Man kastade upp säden i luften och fångade den i sållet och i luftdraget blåste agnarna bort.

Olivia Olsdotter flyttar hemifrån till Färingtofta och tar tjänst som piga. Efter en tid får Olivia en liten dotter som döps till Sofia Edwardsdotter. Vem som är far till dottern är inte nämnt. Tyvärr hände det allt för ofta att unga flickor som skickades ut för att tjäna blev gravida och fick återvända hem. Hur de kom i dessa olyckliga omständigheter finns många tragiska berättelser om.

Olivia återvänder hem till föräldrarna och efter en tid gifter hon sig med Anders Persson som bor en liten bit från Olivias föräldrahem. Han kallas för ”Snilla Anders”. Varför har så många öknamn? En förklaring kan vara att det fanns många som hette Anders, Nils, Sven o.s.v. I äldre tider räknade man upp far, farfars namn när man namngav någon. T.ex. Sven Nilsa Eriksa Sven-Erik. På bygde mål i Oderljunga är det Sven-Erik Nilsson, hans far heter

OLIVIA PERSSON ”SNILLA-OLIVIA” PÅ VÄG TILL ÅBY

Plats: Dalshult Oderljunga

Kategori: öö Porträtt/Kvinna Fordon/Övrigt

Tidpunkt: 1898

Blomgrens bild nr 30963

Olivia Persson på väg till torgmarknaden i Åby. Olivia bodde i Dalshult och begav sig varje vecka via Ulfs, Oderljunga och Linneröd till torget i Åby för att sälja sitt hemmakärnade smör och sina ägg. Först transporterade hon sina varor med ”rullebör”. Det var långt och arbetsamt att gå den långa vägen så Olivia tränade upp en tjurkalv från det egna stallet och fick maken Anders att tillverka en tvåhjulad kärva. Hon fungerade även som ”skickebud” för grannarna och köpte bl.a. brännvin som då kostade 90 öre litern. Olivia föddes 1849-11-09, dotter till Ola Olsson och Bengta Nilsdotter i Heljalt. Hon var gift med Anders Persson och dog 1936-05-25. Olivia och Anders hade fyra döttrar och en son. Glasplåt och ny scanning saknas.

Ur Blomgrens bilder

Erik Nilsson och i sin tur hans far heter Sven Nilsson, lika med min man. Detta förstod jag inte förrän en dag jag kom till grannen, det var under min uppväxttid, frun i huset kallade på dotter och sa att Birgit söker dig. Mannen som satt längre in i rummet undrade vilken Birgit? Jo det är Wilhelme Axels Berntsa Birgit. Vilket betyder Birgit Wilhelmsson, hennes far är Bernt Wilhelmsson och hans far är Axel Wilhelmsson.

Men "SnilaAnders", hur har han fått sitt öknamn? Jag gick på kurs under 1970-talet och där var en äldre man som berättade om torparfolket i byarna från förr. Han kände sig nog lite skamsen att han använt "Snila Anders" därför att min mormor kom från gården Snilabygget i Dalshult och ofta användes "snil" som öknamn på de som kom från gården. Och det gillades absolut inte av min mormors familj. Mannen förklarade efter ett litet tag att Anders använde sniglar när han smorde vagnshjulen.

Sanningen är att Anders föräldrahem var Snilabygget och därför kallades "SnilaAnders" Men varför Olivia kallas "smörOlivia" ja så långt har vi ännu inte kommit i hennes liv.

Anders och Olivia friköper torpet 1879, lever och bor där och får fem barn tillsammans. Fyra flickor Selma, Emelie, Paulina, Ester och sonen Per Alfred.

En handelsresande i lilla formatet.

Olivia kom från en familj med traditioner att sälja och torgföra produkter. Hon hade säkert varit med på marknader och känt på livet som handlande och visste hur man marknadsförde sig.

Livet på gården i Dalshult var fattigt och slitsamt. Något måste göras för att få kontanta pengar eftersom maken Anders fick bruka jorden som inte gav så mycket. Det var svårt att ensam klara av jordbruket utan dräng och piga som de inte hade. För Olivia blev det naturligt och gå ut till bönderna och köpa upp de produkter som producerades och i sin tur sälja dem. Inom Olivia fanns ett utvecklat affärssinne som hon tog fast på. Hon köpte ägg, hemkärnat smör och ibland även kycklingar och vilt. I början körde hon omkring med en kärra som hon förde framför sig.

Hon tog "skickebo" skickade bud med henne till apoteket och andra inrättningar. Och så ställde hon kosan mot Klippan, som på den tiden hette Åby, och den stora marknaden där. Olivia blev den förmedlande länken mellan Åby och hemorten. För ett bud tog Olivia 10 öre. Det var tre mil till Klippan och hon gick till fots med sin tvåhjulade kärra och det var inget oansenligt lass med diverse varor. Färden tog tre dagar. En dag dit och å övernattade hon hos en släkting, stod på torget nästa dag och gick hem den tredje dagen. Olivia stod inte främmande för att göra färderna till Åby lättare genom att skaffa en dragare. Hemma på gården gick en liten tjur och lurade. Olivia såg till att tjuren blev tämjad och 1898 togs den här berömda bilden av Olivia och hennes ekipage när hon är klar för hemfärd från Åby.

Vagnen är lastad med en stor "kagekorg" en stor spånkorg med bullar och skorpor som hon har köpt upp. Mycket efterfrågade varor under den här tidsperioden. Något förvånande då självhushållningen gällde. Kanske olika smaker av vanilj, kakao, osv. gjorde att kryddor var för dyra att köpa. Så man stillade "godisbegäret" med inköpta kakor till barnens stora glädje. Bullarna kostade två öre/st och

skorporna 1/2 öre/st.

Nu förstår ni kanske varför Olivia kallades "SmörOlivia". Jo, hon köpte och sålde smör i stora mängder.

Det finns många historier om Olivia, vissa sanna, andra inte.

En av dem handlar om en sjuk höna som inte mådde så bra. Olivia opererade henne, operationen gick bra, men när den var överstånden valde hönan att dö.

Anders dog 1904 och sonen Per-Alfred emigrerade till Amerika. Detta var två hårda slag för Olivia. Hon väntade på sonen i 20 år. Sängen var bäddad men han återkom inte förrän efter 20 år och då var Olivia död. Hon dog 1935, 86 år gammal i Åldershemmet, Odelrunga dit hon skickades. Hon hämtades i sin stuga, satt långt in gömd i en krok, hon ville inte resa till fattighuset. "Mjölkkusken" som blev vittne till hämtningen, min svärfar Erik Nilsson, berättade att Olivia brukade skicka bud med honom. Hon lade en vit bit bröd om hon ville ha ett vitt bröd eller bit mörkt om hon ville ha ett grovt bröd. Ty Olivia kunde inte skriva eller läsa. * * *

Släktforskardag på 47:an

Ännu ett år har gått och det var dags för en ny släktforskardag. Som vanligt hölls den i vår lokal på Storgatan i Klippan. Ett fyrtiotal intresserade deltagare hade kommit och dagen började som brukligt med en stärkande kopp kaffe med goda mackor som tillbehör. Ett utmärkt sätt att starta upp på där man träffar gamla och nya bekantskaper.

Därefter stod det var och en fritt att välja "station" att lyssna/titta på, delta i. **Bengt Emgård** visade Blomgrens Bilder och berättade om hur man som släkt- eller hembygdsforskare har möjlighet att ta del av och använda denna fantastiska bilddatabas.

Alan Sejrbo-Petersen hjälpte de som forskar på släkt i Danmark med att förstå hur man går till väga i dansk släktforskning och **Lena Ringbrant Ekelund** hade USA som sitt område förutom att hon visade hur man bäst hanterar bildbehandling i sin forskning.

Britt Bengtsson guidade oss i konsten att hitta guldkorn i den stora forskningsskatten som våra bouppteckningar utgör och **Barbro Andréll** berättade om fördelarna med Bygdeband där vi kan knyta ihop människor med platser, byggnader, bilder m.m. på ett fantastiskt sätt.

Uppe i studierummet på andra våningen hittade vi **Kerstin Persson** som hjälpte till med att söka i datorns olika arkiv för den som så önskade. Där fanns dessutom försäljning av en mängd olika matnyttig litteratur för släktforskare och andra intresserade.

Givetvis fanns det flera andra

funktionärer som hjälpte till, ingen nämnd och ingen glömd, en dag som denna för att få allt att flyta så smidigt som möjligt.

På min rundvandring genom lokalerna träffade jag på äkta paret **Nancy och Curt-Allan Jonas-**

dor med gamla foton i som de höll på att försöka identifiera personerna på och Curt-Allan, själv mycket duktig fotograf, (red. ant.) var väldigt nöjd med all hjälp han fått, med bildbehandlingsprogrammet, av Lena RE. Lycka till med fortsatt forskning Nancy och Curt-Allan.

son. De berättade att de gått en nybörjarkurs för Barbro och att de efter flytten från Ljungbyhed till Klippan tänkte sig att de skulle få mer tid att ägna sig åt släktforskning. Ännu så länge hade det väl inte blivit riktigt så men de var fast beslutna att de skulle ta tag i det. Vid flytten hade de hittat lå-

Men! Vad vore en aldrig så lyckad släktforskardag utan våra virtuoser i köket. Tack **Lena Nilsson** och **Roger Ragnarsson** som försåg oss med "bränsle" i form av god mat och dryck.

Eivor Johansson

Kvällsträff den 17 sep "Var och hur söker jag uppgifter på Internet och CD-skivor?"

Den här sensommarkvällen träffades en forskarskara för att få en del tips om olika sidor på nätet som kan vara intressanta för oss släktforskare. Vår ordförande Bengt Emgård passade också på att avtacka Fredric Nilsson för hans tid i styrelsen. Fredric kommer även i fortsättningen att arbeta med föreningens hemsida.

Föreningens hemsida

Vi började vårt samtal just kring föreningens hemsida. Synpunkter som kom fram var att den känns mer modern och mer tydlig. Det finns sidor man kan komma in på om man endast är medlem på hemsidan, men för att komma in på allt måste man både vara medlem på hemsidan och i föreningen. Som exempel på vad som finns så kan det nämnas att alla Släktbladet från år 2000 finns på hemsidan. Det

finns också två olika sidor som listar allt som nyligen publicerats om släktforskning. De heter "Bloggflöden" och "Nyhetsflöden". Fredric efterlyste nya saker att lägga in på sidan; allt för att göra den ännu mer attraktiv.

SVAR

Bengt fortsatte med att påminna om att det finns många arkiv att söka i på Riksarkivet, där SVARs hemsida finns. Det finns t ex Digitala forskarsalen där man kan titta i domstolsböcker, mantalslängder och bouppteckningar. Bengt visade hur han genom att gå via andra källor än kyrkböckerna, kunnat

gå sju generationer bakåt från tiden när kyrkböckerna inte fanns. Han tipsade också om att Ragnar Odnoffs stora arkiv från Åsbo härad finns hos föreningen och är även utlagt på ArkivDigital.

ArkivDigital

Lena pratade om ArkivDigital där det nu finns cirka 50 miljoner bilder. Just nu är det fängelsearkiv som fotograferas av.

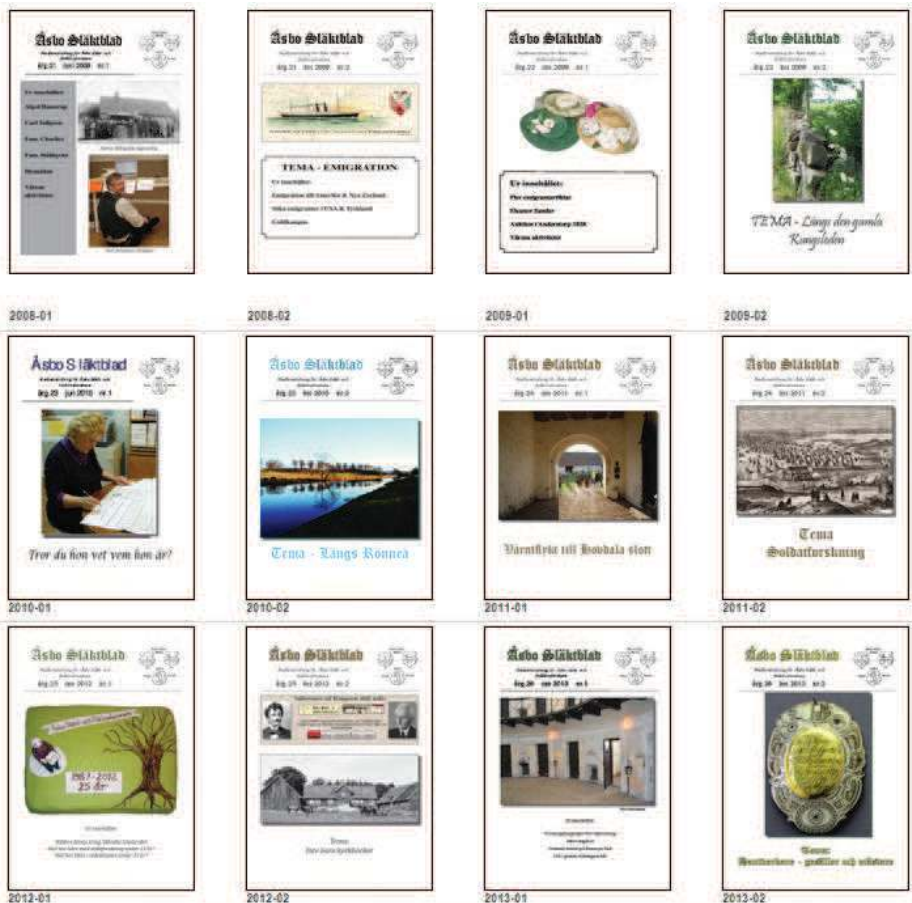
Ancestry

Hon berättade även om Ancestry och Amerikaforskning. Hon hade hittat ett arkiv med närmare 25 miljoner poster som listade första världskrigets soldater från Amerika. Där finns även ett register med mönstringskort från andra världskriget, och där finns cirka 75 000 personer födda i Sverige.

Andra bra sidor är t ex DIS; föreningen för datorhjälp i släktforskning, DIS-SYD är en regionförening för Skåne, Blekinge och Halland, och Lantmäteriet är en källa om man är intresserad av historiska kartor.

Det blev en del diskussioner och utbyte av tips på olika sidor. Forskning idag pågår mycket i ensamhet framför datorn och då kan det vara nyttigt att få lite nya idéer. Naturligtvis hann vi med en "gofika" också.

Lena Nilsson

På vår hemsida hittar du alla släktblad från och med år 2000.

Kvällsträff

Onsdagen den 29 okt fick vi en presentation av Demografisk Databas Södra Sverige DDSS. Gösta Gansmark fick med kort varsel ersätta Solveig Fagerlund som hade blivit sjuk. Det är hon som är projektledare för DDSS, men Gösta har på olika vis varit delaktig i projektet i 15 år och var mycket kunnig.

Gösta började med att berätta om hur DDSS startade och hur man har arbetat med registrering. Målet med projektet är att alla kyrkböcker över födda, vigda och döda för Skåne, Blekinge och Halland ska registreras för perioden 1650-1900 och vara fritt sökbara på Internet. Det finns idag 1.526.958 införda poster från 174 församlingar i Skåne och Blekinge.

Tyvärr varierar de sökbara uppgifterna mycket från kommun till kommun. Om man klickar på kartan på startsidan så kommer man till en karta med de olika häraderna. Klickar man på ett härad så får man uppgifter om vilka församlingar som är registrerade och under vilka år. Luckor kan förekomma.

När DDSS startade år 1997 utnyttjade man att 12 församlingar i Västra Skåne redan fanns införda i Skånes Demografiska Databas (SDD) vilken hade startats redan 1983.

De kommuner som var intresserade var Broby, Bromölla, Helsingborg, Hässleholm, Höganäs, Karlskrona, Kristianstad, Olofström, Osby, Ronneby, Svedala, Ystad och Ängelholm. I dessa kommuner bildades grupper

Gösta Gansmark

med arbetslösa personer som fick utbildning av bl.a. Gösta Gansmark i hur man läser kyrkböcker och hur man registrerar uppgifterna. Många av dessa personer hade aldrig sett en kyrkbok tidigare. Efter registreringen sker kontroller i flera steg innan posterna läggs ut på nätet. Det läggs ut poster efter hand, men för närvarande går arbetet långsamt fram pga att man saknar resurser. Det tar kanske 50 år innan arbetet är färdigt.

Man startar registreringen runt 1894 och arbetar sig bakåt så de äldsta böckerna registreras sist.

Det är mycket viktigt att den som registrerade skrev av texten så nära originalet som möjligt dvs använde originalstavningen.

För att sökning i databasen ska fungera bra har stavningen av alla namn även normerats. Det betyder att om man söker t.ex. Gertrud så hittar databasen alla stavningsvarianterna t.ex.

Gerterud, Hiertru, Gertru, Gerthrud, Järtrud, Järtrru, Hjertrud eller Jatrud. I detta fall finns det hela 58 varianter!

Temasidor

Gösta visade även att under rubriken Temasidor finns mycket intressant rörande:

- dopnamn och efternamn
- dödsorsaker och sjukdomsnamn
- ortnamn
- yrken och titlar
- befolkningsstatistik

Om man tittar närmare under "Dödsorsaker" finns under kvävning några intressanta varianter t.ex. kvävd av fastnad potatis i strupen (1), av jordras (2), av plommon i halsen (1), i bakugn (2), i hö (1), i limgrav (1), av morotsbit i halsen (1), av köttbit i halsen, i grusgrav (4) och svalt en glaspärla (1). Siffran efter anger antalet med samma dödsorsak. En släkting till min man dog av kallbrand i munnen. När jag letar fram den dödsorsaken finner jag att han är den enda som dog av detta. Intressant.

Från och med år 1749 skulle prästerna ange dödsorsaken, men efter 1831 behövde den bara anges i vissa fall t.ex. vid brott och självmord, olyckor och vissa epidemiska sjukdomar.

Intressanta sökningar

Man kan söka med olika sökparametrar t.ex. yrke (fotograf), civilstånd (skild) eller dödsorsak (avrättad). När sökresultaten presenteras kan man sortera varje kolumn för sig genom att klicka i rubriken ovanför.

Det var mycket intressant information som vi fick oss till livs och som vi tackar Gösta för.

www.ddss.nu

Lena RE

Startsida
 Nyheter
 Sök i databas
 Temasidor
 Söktips
 Frågor & Svar
 Introduktion
 Bildspel
 Hjälpmedel
 Länkar
 Kontakta oss
 Studievägl.

Demografisk Databas Södra Sverige

Vårt långsiktiga mål är att alla kyrkböcker över födda, vigda och döda för Skåne, Blekinge och Halland ska registreras för perioden 1650-1900 och vara fritt sökbara på Internet.

Problem med att bläddra i träfflistan? Se söktips!

Poster i databasen: **1526958**
 Fotograferade kyrkor: **388**
 Besökare just nu: **42**
 Besökare sedan 2003-08-04: **27310385**

[Kuriosaposter](#)

Huvudman: [Landsarkivet i Lund](#)

Bilden ovan visar startsidan för ddss.nu. I rubrikerna i den vänstra kanten finns bl.a. "Sök i databas" och "Temasidor" som nämns i texten. De andra bilderna visar olika titlar resp dödsorsaker man kan välja att söka på.

Den avlidne

Förnamn

Efternamn

Yrke/Titel

Onormerat/Normerat Klassificerat
 Social ställning Bransch

Ort*

Civilstånd

Äktenskaplig börd

Kön

Dödsorsak [index](#)

* Nr-rutan kan en

Tänk på att förna
 att söka onormer
 onormerad söknir
Läs mer under s

borgerskapsinnehavare
 borgerskapsinnehavare
 bönder och brukare
 fattiga och sjuka
 fångar och dyl.
 företagsledare / näringsidkare
 förtroendeman
 gesäller
 godsägare och högreståndspersoner
 hantverkare, konstnärer och yrkesarbetare
 husmän / bäckstugubor / inhyser
 högre tjänstemän / ämbetsman
 kronohantverkare och militärmusiker
 läkare med flera
 lärare och klockare
 lärlingar
 lösdrivare och resande
 meniga soldater
 mästare

Den avlidne

Förnamn

Efternamn

Yrke/Titel

Onormerat/Normerat Klassificerat
 Social ställning Bransch

Ort* Nr:

Civilstånd

Äktenskaplig börd

Kön

Dödsorsak [index](#)

Onormerat/Normerat Kroppsdel
 Klassificerat Övrigt

alkoholbruk
 alkoholbruk
 amputation
 andnöd
 barnkvävning
 barnsjukdom
 ben- och liggsår
 benröta
 benuppjukning
 beriberi
 blindtarmsinflammation
 blixtnedslag
 blodbrist
 blodcancer
 blodfläckssjukdom
 blodförgiftning
 blodpropp
 blodpropp
 blodupphostning
 blodåderinflammation
 blodöverfyllnad

* Nr-rutan kan en

Tänk på att förna
 att söka onormer
 onormerad söknir
Läs mer under s

Norra & Södra Åsbo härad

Program våren 2015

Lör. 14/2	kl.13.00	ÅRSMÖTE och därefter underhåller Klippans kände gitarrlärare Bengt Wikström och hans dotter Maria bl.a. med visor av Charlotta Mörner Cederström och Bellman.
Ons. 11/3	kl.19.00	KVÄLLSTRÄFF med temat "Berättarkväll" - vi berättar för varandra om vår släktforskning.
Ons. 15/4	kl.19.00	KVÄLLSTRÄFF med temat "Kartor och Foton i Disgen" - tips om hur man använder kartfunktionen och hur man lägger in foton i Disgen.
Sönd. 10/5	kl.13.00	VÅRUTFLYKT till Gyllenbielkeska Hospitalet och Tomarps Kungsgård. Vi blir guidade på båda ställena och avslutar med fika på Kungsgården. Samling på Kvidinge kyrkas parkering.

Öppet Hus (ingång via rampen på gaveln)

måndagar	kl.13-16	12/1, 26/1, 9/2, 23/2, 9/3, 23/3 och 20/4
fredagar	kl.13-16	16/1, 30/1, 13/2, 27/2, 13/3, 27/3, 10/4 och 24/4
söndagar	kl. 9-12	1/2, 1/3 och 12/4 (speciellt emigrantsökning)

**Alla aktiviteter är på Studiegården 47:an (utom vårutflykten), Storg 47, Klippan
Se även vår hemsida (www.aasbo-gen.se).**